

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sra. Marie CONTE i M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. J.G.M. va presentar davant de l'Honorable Batllia demanda en reclamació de la quantitat de 10.540'11 euros més els interessos legals, contra el Sr. G.G.M., demanant la part agent la condemna de la part defenent al pagament de la indicada quantitat, interessos legals corresponents i les despeses processals causades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador. La reclamació venia fonamentada en què el Sr. J.G.M. i el Sr. G.G.M. en el mes de febrer del 2004 convingueren que el primer dirigiria el negoci de serralleria E. i aportaria el seu treball, amb repartiment de beneficis, i que el mes d'abril del 2004 el Sr. J.G.M. havia començat a prestar els seus serveis de serraller al negoci E., i que en el mes d'abril del 2005 va haver de rescindir el contracte de societat i el de treball per

raó de no haver cobrat salaris, hores extraordinàries i no voler el Sr. G.G.M. pagar certes factures relatives al negoci, i que per aquest concepte el Sr. G.G.M. li devia 10.540,11 euros.

II.- La representació processal del defenent Sr. G.G.M. es va oposar a la demanda amb l'al·legació de que era cert que al mes de febrer del 2004 es convingué de forma verbal una societat civil amb objecte d'explotació del negoci de serralleria E., però que el Sr. J.G.M. no era pas empleat del negoci, sinó gerent, que mai han passat comptes i s'ha liquidat la societat, que el demandant va deixar la societat de forma unilateral i sense previ avis el dia 4 d'abril del 2005 i que les factures reclamades li aspectaven en sa qualitat d'explotador del negoci, no devent-li cap tipus de quantitat com a salari o hores extres. I, invocant els fonaments legals més escaients al seu dret, demanava que es dictés sentència desestimatoria de la demanda i imposant a l'actora les costes processals, inclosos honoraris d'advocat i procurador.

III.- Per sentència de data 13 de abril de 2007 dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal de batlles, Secció Civil, es va desestimar la demanda formulada per la representació processal del Sr. J.G.M. contra el Sr. G.G.M., i s'imposà les costes processals causades a la part agent, amb expressa inclusió dels honoraris d'advocat i procuradora.

IV.- Contra aquesta resolució la representació processal del agent va interposar recurs d'apel·lació al·legant una aplicació defectuosa en les normes que són i un error en la valoració de les proves perquè la sentència apel·lada presumeix un repartiment de pèrdues i beneficis per parts iguals d'acord amb la cita del Digest XVII, 2, 29 i la Instituta III, 25, 1, quan l'agent mai ha reconegut aquesta repartició al 50 per cent per la qual cosa la cita del Digest que fa la sentència no és aplicable al present cas, ja que l'agent en la confessió en judici va manifestar que s'havia acordat entre els socis un repartiment a favor del Sr. J.G.M. de entre el 75 per cent i el 80 per cent i que la resta serien a favor del Sr. G.G.M.. Al·lega el reglament de societats de data 19 de maig del 1983 que afirma que els beneficis socials seran distribuïts entre

els socis en proporció a llurs respectives aportacions, i que en el cas d'autes les aportacions fetes pel Sr. J.G.M. són molt més importants puix aportava el seu treball personal així com importants aportacions dineràries i bens a la societat per tal que aquesta pogués funcionar.

D'altra banda, la part apel·lant considera que ha quedat suficientment acreditat el passament de comptes del negoci, com ho demostra el fax transmès pel Sr. G.G.M. al Sr. J.G.M. en data de 01 de desembre del 2004, fax de dues pàgines i que es troba incorporat a la demanda amb els documents assenyalats de números 10 i 10 bis, i d'aquest fax resulta que el Sr. G.G.M. reconeix expressament endeutar al Sr. J.G.M. la quantitat de 5.898,88 euros.

Al·lega que la part defenent en el seu escrit de contesta a la demanda va incorporar una tercera pàgina de l'esmenta't fax, a resultes del qual el saldo final seria només de 898,88 euros a favor del Sr. J.G.M., però titlla aquesta tercera pàgina del fax de document fals.

Un tercer motiu fonamentat en l'arbitrarietat de la sentència per causa de la incoherència i incongruència omissiva al no reflectir-se en la resolució judicial cap tipus de manifestació pel que fa a altres imports reclamats per la part agent, infringint la sentència el dret fonamental a la jurisdicció reconegut en l'article 10 de la Constitució i el dret a que la seva causa sigui vista equitativament d'acord amb l'article 6.1 de la Convenció Europea per a la Salvaguarda dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals de data 4 de novembre de 1.950.

La part apel·lant acaba suplicant al Tribunal que dicti sentència revocant la sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Civil, de data 13 d'abril del 2007 en el marc de la causa B-1806-5/2006, estimant el present recurs en tot el seu contingut i condemnant a la part demandada al pagament de les costes processals intrínseques i extrínseques del plet, inclosos els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part que seran degudament acreditats en període d'execució de sentència.

V.- La part defenent s'oposà al recurs al·legant, en primer lloc, que és correcta la cita que fa la sentència del Digest XVII, 2,29 i la Instituta 111,25,1, respecte al repartiment de beneficis i pèrdues de la societat perquè no hi havia pacte al respecte entre el Sr. J.G.M. i el Sr. G.G.M., per la qual cosa ha de regir

la regla de la igualtat, és a dir, que els socis participen de manera igual en els beneficis i pèrdues, doncs aquest acord del repartiment desigual, de entre el 75 per cent i el 80 per cent pel Sr. J.G.M. i la resta pel Sr. G.G.M. és inexistent i no ha quedat provat. Al contrari, consta acreditat que les despeses d'obertura i posada en funcionament del negoci corrien a càrrec d'ambdues parts, al 50 per cent, que el compte de funcionament de l'empresa era un compte mancomanat, obert a nom d'ambdues parts, com ho demostra el certificat bancari de C., com també consta acreditat que la facturació de la instal·lació del local era emesa a nom del Sr. J.G.M., i que era aquest qui tractava amb els proveïdors, com ho demostra el certificat de l'empresa B., SA. També està acreditat que totes les despeses així com tots els ingressos del negoci passaven pel compte bancari mancomanat obert a C.. D'altra banda al·lega la part defenent que no s'ha efectuat cap passament de comptes, i que es desprèn de la confessió a judici del Sr. J.G.M.. Reconeix l'existència d'una relació societària ja dissolta per renúncia d'una de les parts, precisament el Sr. J.G.M., qui en data 4 d'abril de 2005 va comunicar verbalment que deixava el negoci de la serralleria, sense lliurar cap passament comptable ni altra documentació. I dissolta la societat, s'entra en el procés de liquidació que haurà de regir-se per lo que ha estat determinat en el contracte de societat i, en el seu defecte, per les regles de la comunitat.

Acaba el seu escrit d'oposició al recurs demanant que es dicti sentència desestimant el recurs d'apel·lació i confirmant, en tots els seus extrems, la sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 13 d'abril d'engany, amb expressa imposició de costes d'ambdues instàncies a la part recurrent, inclosos honoraris d'advocat i procuradora.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

FONAMENTS DE DRET

I. Són tres els motius del recurs, el primer motiu es fonamenta en que la sentència apel·lada presumeix un repartiment de pèrdues i beneficis per parts iguals d'acord amb la cita del Digest XVII, 2, 29 i la Instituta III, 25, 1, quan la part apel·lant entén incorrecta aquesta cita del Digest perquè hi havia entre

els socis un acord de repartició en la proporció de entre el 75 per cent i el 80 per cent a favor del Sr. J.G.M. i que la resta serien a favor del Sr. G.G.M.. Diu la part apel·lant que l'existència d'aquest acord ha estat reconegut pel Sr. G.G.M. en la confessió en judici.

És qüestió ja no discutida, i així resulta de la sentència dictada en data 30 de març del 2006 per l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle, confirmada per sentència d'aquesta Sala Civil de data 28 de setembre del 2006, que entre les parts es convingué un contracte de societat civil, pacte que fou verbal i del que no consta acreditació escrita, societat en la que la part agent Sr. J.G.M. figurava com a soci industrial, per aportar a la societat el seu treball de direcció i explotació mentre que el defenent Sr. G.G.M. figurava com a soci capitalista en quan la seva aportació fou de maquinaria. D'altra banda, tampoc és qüestió discutida, doncs així ha estat admesa pel agent Sr. J.G.M. en la confessió en judici al respondre a la desena de les posicions, que la societat va quedar dissolta per decisió unilateral del Sr. J.G.M..

La primera de les qüestions litigioses rau en el grau de participació de cadascun dels socis en dita societat civil i a aquest respecte l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle considera que no ha estat degudament acreditat un concret pacte de repartició entre els dos socis, per la qual cosa entén que ha d'aplicar-se el principi de la igualtat d'acord amb el Digest XVII, 2, 29 i la Instituta III, 25, la qual cosa suposa un repartiment de pèrdues i beneficis per parts iguals entre ambdós socis. Partint de que la constitució de la societat civil fou fruit d'un pacte verbal entre els senyors G.G.M. i J.G.M., sobre el percentatge de repartiment dels beneficis i pèrdues sols tenim la paraula d'un i altre soci. El Sr. J.G.M. afirma que es pactà per a ell un percentatge de entre el 75 per cent i el 80 per cent, cosa que nega el Sr. G.G.M., per la qual cosa la sola afirmació del Sr. J.G.M. no pot constituir plena prova del fet, i així ho ha considerat l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle en la sentència apel·lada, conclusió que aquest Tribunal comparteix plenament, estimant també plenament ajustada dret la aplicació al cas d'autes de la regla de la igualtat en el repartiment de beneficis i pèrdues d'acord amb el Digest XVII, 2,29 i la Instituta 111,25,1, doncs li pertocava a la part agent provar una repartició del percentatge diferent, en aquesta cas de entre el 75 per

cent i el 80 per cent, com a fet constitutiu de la seva pretensió.

Com a segon motiu del recurs la part apel·lant considera que ha quedat suficientment acreditat el passament de comptes del negoci, aportant en prova d'això un fax de dues pàgines acompanyat amb la demanda amb els documents assenyalats de números 10 i 10 bis. La part apel·lant diu que aquest document acredita que el Sr. G.G.M. deu al Sr. J.G.M. la quantitat de 5.898,88 euros.

Tampoc en aquest cas la part apel·lant té raó, doncs en primer lloc s'observa que el fax no era complert ja que hi mancava una pàgina, com resulta de la caràtula en que consta que el número de pàgines del document faxat és de 2, i aquesta segona pàgina del document que la part agent considera un passament de comptes sí fou aportat pel defenent Sr. G.G.M., i a resultes del qual el saldo final seria de 898,88 euros.

En qualsevol cas s'ha de fer notar que aquest document, encara que pugui ser considerat, com ho fa l'agent Sr. J.G.M., un passament de comptes, no es pot tenir per acceptat pel Sr. G.G.M. doncs a la caràtula del fax s'hi fa constar expressament que aquest extracte de comptes de la Serralleria "esta pendiente de revisar por el Sr. G.G.M.", i d'altra banda en cap cas es podria considerar com una pròpia liquidació final de la societat.

Finalment, pel que fa a la pretesa incoherència i incongruència omissiva en la que hauria incorregut la sentència apel·lada al no reflectir-se en ella, en opinió de la part apel·lant, cap tipus de manifestació pel que fa a altres imports reclamats per la part agent, hem de dir que no hi ha incoherència ni incongruència omissiva de cap mena tota vegada que qualsevol reclamació que la part agent Sr. J.G.M. pugui adreçar al defenent Sr. G.G.M. conseqüència de la societat civil entre ambdós, que tenia per objecte el negoci comú d'explotació de la serralleria, no pot fer-se aïlladament sinó tan sols en el cas de que, un cop acabat el procés de liquidació de la societat, en resultés un saldo a favor del soci Sr. J.G.M..

Per tot el que s'ha exposat, procedeix la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

II.- Com sigui que el recurs ha estat refusat en la seva totalitat, s'han de imposar a la part apel·lant les despeses processals causades en aquesta segona

instància, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs interposat per la representació processal del Sr. J.G.M. contra la sentència de data 13 de abril de 2007 dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal de batlles, Secció Civil, i confirmar íntegrament la seva part decisòria, imposant a la part recurrent les costes processals d'aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-